

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. P. Ignatii Qui Religionem Clericorum Societatis lesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Ipris Flandrorum, 1612

20. Verborum Ignatij mira in tractandis flectendisque hominum animis
efficacitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45048

sed statutum Dei, vt omnibus fieret inimici potestas apertior, & sancti qui eum exturbabat victoria clarior.

C A P V T X X.

*Verborum Ignatij mira in tractandis fle-
tendisq; hominum animis efficacia.*

Nec verò solùm in dæmones, sed etiam in animis hominum quibuscum agebat hanc diuinitus auctoritatem visus est accepisse. Fuit enim vis illa mirabilis, quam Deus eius orationi tribuit, quæ humana maior apparebat, animosque permouebat non eloquentia verborum, sed spiritus rerumque quas tractabat grauitate. Itaq; homines duros & obfirmatos mollebat vt ceram, adeoque flectebat, vt seipfos & suam mutationem mirarentur. Molestias & angores duobus sæpe verbis leuabat, ex animis ægritudines depellebat, iacentes excitabat, eisque pacem & securitatem dabat.

Iudæus quidam Isaac nomine, fidei mysteriis imbuendus domi nostræ morabatur, quia Christiana sacra ample-
cti

Et decreuerat. ille die quopiam tanta
vi oppugnatus fuit à demone, vt
velut furiosus & amens abire velle se
diceret, nullumque cum sacris fidei
nostræ mysteriis habere cōmercium.
Pater hominem vocandum ad se cu-
rauit, eique tantummodo dixit: Isaac
mane nobiscum, qua voce ille furen-
tem subitò mitigauit; & leo feros in
mitem agnum conuersus est, domiq:
remansit, dum sacro fonte tingeretur.

Ioannem Paulum vnum è fratribus
Patris nostri socium, ita diabolus ali-
quando vexauit, inanique scrupulo
dies noctesque stimulauit & punxit,
vt vix spiritum ducere, animi certè
quiètem inuenire nusquam posset; nō
oratione, non studio pœnitentiæ, non
sacramentorum vsu, nō quæ sitis aliun-
de remediis recreari, tanto denique
in luctu versabatur, vt viua mortis
imago esse videretur. at vbi rem cum
B. Patre communicauit, is duobus tan-
tummodo verbis vsus, omnem veluti
manu molestiam ei non ademit so-
lum, sed ita radicitus euulsit, ac si nun-
quam eâ laborasset. Alium noui, cuius
nomen

nomen (quoniam viuus adhuc est) tacitus prætereo, qui adolescens admodum, nescio quo casu, tanto timore perculus est, vt vel vmbra suam formidaret mox verò vt hanc perturbatio nem & inanem metum B. Patri commemorauit, vno illius verbo pristinam animi serenitatem & aequitatem recepit.

Huic ipsi & alia duo contigerunt quæ clarissimè demonstrarunt quantum robur serui sui verbis Deus addidisset, quamque flexanima esset eius oratio apud eos qui illius sermone congressuque vterentur. Primum ita pertinax hic adolescens aliquando fuit, vt salutaria Patris consilia prorsus respueret, idem tamen mox vnica eius grauiore compellatione sic flexus est, vt abiecta omni cunctatione exclamaret, Faciam Pater, faciam. Promissioni respondit euentus, eo quod ob admirabiles quos sentiebat animi motus amplius sibi ob sistendum non putaret. Alterum est, quòd hic idem cogitauerat & penè constituerat à Societate deficere, vt verò confessione B. Patri

totius

totius vite noxas aperuit, illeq. dixit: Obsecro te ne ingratus in eum sis, qui in te tanta beneficia contulit, omnem subito eiusmodi deliberationem sustulit hominemque ita confirmavit, ut incepto vite instituto permanere decerneret, in quo etiamnum laudabiliter perseverat, neque deinceps unquam eiusmodi cogitatione pulsatus est.

Alia huius generis multa commemorare possemus. quamobrem P. Franciscum Borgiam virum eam sanctitate & prudentia quam omnes norunt, referre memini; Pater Ignatius, inquit, loquebatur tanquam potestatem habens, eaque vi præditus, ut animos hominum quamcunque in partem vellet, impelleret. Narrat D. Bernardus, Sanctum Malachiam Episcopum domuisse feminam natura ferocem & iracundam, suoque iudicio maius illud fuisse miraculum, quam cum idem mortuam luci restituit: in altero siquidem hominem exteriorem, in altero verò interiorem excitavit ad vitam. Hæc beati illius viri sententia.

Bernard
in vita
Malachia.